

Paula ja Mikko

Kansantaiteilija Hiski Salomaa on kotoisin Kangasniemeltä, Savon ja Hämeen rajamailta. Hiski teki mukavia kappaleita, jotka ensin vaikuttavat jonninjoutavilta renkutuksilta, mutta vähänkin enemmän kuunnellessa musiikilliset rakenteet, osien erot ja välisoitot kiehtovat. Eikä se Vapauden kaiho ole edes kovin helppo laulaakaan.

Hiskille puuhattiin muistokiveä Kangasniemen Pirtin puistoon. Kunnaltakin kinuttiin tukea. Se oli kova paikka kepulaisille isännille. No, siellä se Juhani Saksan suunnittelema vaalea kivi kuitenkin kököttää.

Musiikkia harrastetaan Kangasniemellä Hiskin jälkeenkin. Rantatorilla noin sadan metrin päässä muistokivestä pidettiin Kangasniemen Musiikkiviikkojen puitteissa epätavallinen konsertti nimeltään Paula ja Mikko. Tosin iskelmän kestoosuus Paula Koivuniemi on ennenkin esiintynyt ison orkesterin kanssa, jopa Kansallisopperan lavalla.

Kangasniemen musiikkiviikkojen taiteellinen johtaja, nykyisin frankkien mailla puikkoa heiluttava Mikko Franck fanittaa kuulemma kovasti Paulaa. Ja mikäs on fanittaessa, onhan tällä käheästi puhelevalla sensuellilla leidillä takanaan aikamoinen ura, joka ei näytä hiipumisen merkkejä.

Säestämään saapui Jyväskylä Sinfonia, joka on kooltaan noin puolikas sinfoniaorkesterista. Sen vakituksena vetäjänä vaikuttaa Ville Matvejeff. Pumpua oli vahvistettu Paulan oman bändin soittajilla. Sovitukset oli kynäillyt Suomen paras flyygelitorvisti Markku Johansson, joka muuten antoi Paula Koivunimelle vuonna 2006 Iskelmä-Finlandian.

Kangasniemen rantatorille oli rakennettu korkea katettu lava. Alue oli aidattu mustin korkein pressuin, joiden yli ei koripalloilijakaan näkisi mitään. Torin yhdellä syrjällä kökötti ravintolan tapainen, jonka anniskelualueella oli pöytiä ja tuoleja. Mitään muuta katsomoa ei oltu pykätty. No, onneksi tultiin ajoissa ja saatiin mukava pöytä ja tuolit.

Paula lauloi ilman taukoa 14 kappaletta, joista yksi oli sikermä. Lyhyenä lepohetkenä toimi vain orkesterin esittämä Hatšaturjanin Sapelitanssi.

Paulaa päätä pätkempi Mikko johti ilmeikkäästi. Molemmat jutustelivat rennosti kappaleiden välillä ja vitsailivat suurella ikäerollaan. Mikosta ei ollut tietoaakaan Paulan levyttäessä ensimmäisen kappaleensa Perhosen vuonna 1966.

Sovitukset toimivat erinomaisesti. Muutamassa kappaleessa tosin mainion rumpalin Anssi Nykäsen lyönnit oli vahvistettu aivan liian kovalle. Sinfonian oma isku olisi riittänyt. Kitaristi Varre Vartiaisen revitykset sopivat hyvin saundiin. Kosketinsoittajan lirutuksista en sanoisi samaa.

Yleensä konserteissa saadaan aikaan selvästi nouseva haippi. Tässä se ei ihan onnistunut. Konsertti alkoi erittäin hyvin, mutta sama vauhti ei oikein jatkunut, mikä saattoi johtua kappaleiden oudohkosta järjestyksestä. Ylimääräisenä saatiin sentään maiskutella italialaisperäistä aikuista naista.

Minua on usein houkuteltu iskelmäkonsertteihin. Olen nirsoillut ja todennut, että jos kuulisi ja näkisi Paulaa, en pelkäisi. Nyt se sitten toteutui. Lähes seitsenkymppinen nainen on uskomattoman timmissä kunnossa. Puhe keinahtelee keimailevan matalana. Laulaminen ja viekoittelevat fraseeraukset uppoavat kuin kuuma veitsi voihin.

Kaikesta huokui, että Paula ja Mikko tykkäävät oikeasti toisistaan.

pajen